

ur inn og nú er ein sögu-
flöga nærur liðug, ið
hefur verið eini 4 ár á
veg. Páll nevnr kensluna
av at lesa ein tekst hjá
eldri hövunda, ið skrivaði,
aðrenn málið var mykt.

- Tað valdast eisini frá-
søgufolk, men fólk, ið eru
arlig og vita hvat tey gera
og hava livsroyndur, eru
altíð áhugaverð. Eg fari
ikkí at gera meg klókan
uppá streym og útróður,
men tað kann vera áhuga-
vert at hoyra um. Eins og
við tónleiki - er hann væl
leiktur, so er møguligt at
njóta hann, um enn ein ikki
skilir hann, heldur Páll.

- Vit hava í 100 ár havt
eitt skrivað mál. Men eru
vit eitt lesandi fólk? Men
hinvegin tosa, hoyra og
lurta flest øll. Í dag *hoyra*
vit útvarp og sjónvarp
hvønn dag. Tað hoyrist,
um viðkomandi hevur ein
góðan dag, um tað er høg-
ætt og um vorturin er upp-
lagdur. Nú skal hetta ikki
misskiljast, men ein stovn-
ur, ið vil kalla seg profess-
ionellan, eigur at loyva
fólki, ið

orka og
duga,
frammat,
heldur
Páll, ið
t.d. metir,
at ein
dyggur
smeitur
fyri
føroyskt

mál var, tá J. H. W. Poul-
sen gavst við Orðabókini í
Útvarpinum, tí tað hoyrdu
fólk orðini søgd, eisini á
dialektum.

Elin og Óli

Eitt annað, ið Páll metir
hefur ibrt nakað, grund-
fest hugaheimin og harvið
seg í Føroyum, eru út-
varpsleikirnir, tí teir vóru
á føroyskum.

- Eg minnst t.d. tað, ið
Elin og Óli gjørdi í Barn-
áutvarpinum, sum bæði
børn og vaksin lurtaðu
eftir. Tey megnaðu at
skapa ein myndaheim og
tað tey gjørdi, hava fá
megnað síðani. Tað hevur
verið endursent, men eing-
in tók við, tá tey lögdu frá
sær, sigur Páll, ið enn
metir tað, tey gjørdi, vera
gott.

- Tey tóku upp ymiskt í
gerandisdegnum, t.d. tá
Elin skar seg av eini
flösku og Óli fór niðan á
Apotekið, har Gamla
Apotek er nú, at keypa
heftilástur. Hetta var ikki
bert ein peikifingur um at
halda umhvørvið reint,
men hetta var sera gott og
hesi dømi standa klárt fyri
mær, sigur Páll, ið sjálv-
andi eisini minnst ferðir
teirra inn í myndirnar á
veggjum.

Páll metir, at munur er á
útvarpi og sjónvarpi, men
hann heldur ikki, at ein
eigur at himprast við at
taka slíkt uppáttur.

Í dag arbeidir Páll sjálv-
ur við barnatiltali, bæði í
sjónvarpi og við at lesa
inn søgur á flögu.

Blív við og spyr

Páll tosar nógv um málið
og tað at frambæra rætt.

- Eg kundi eisini koyrt
lastbil og als ikki ligið í
svøvnloysi langar nætur
og vent hvørjum orði og
hugsa um míni orð og tað,
ið mótspejarin sigur, um
hann minnst og kemur
rætt inn. Tá ein á palli fer
spælendi ígjøgnum orðini,
so leggur eingin til merkis
alla orkuna, ið liggur aft-
anfyrir. Men mær dámar
væl at grava og kenna, at
ein nýttir kroppin Tað geri
eg fyri so vitt eisini á palli
og har hevur hetta við at
passa seg inn, „timing“,
alt at siga, og tað kann eg
skjóta ein hvítan píll eftir,
um eg heldur ætli mær at
grava, sigur Páll, men
leggur dent á, at bæði eru
neyðug!

- Vit hava í Føroyum
úrmælingar og ta er al-
neyðugt, at vit hava fólk,
ið hava bindini at bliva
við, um tað so snýr seg
um at laða garðar ella at
fáast við teldur ella okkurt
annað.

**Filmur ger størri og sjónvarp ger minni.
Sjónleikur er ein spegil, ið speglar veru-
leikan, sum hann er, og er ein listagrein,
ið er komin fyrri at verða**

Vigdís Finnbogadóttir

- Eg haldi ikki, at
eg nakrantíð havi gjørt
nakað perfekt, eri komin á
mál, men eg havi verið
væl nøgdur, og kundi ikki
gjørt tað betri í tí løtuni.
Ein eigur altíð at siga, at
tað kundi verið betri, sigur
Páll.

-Ein eigur eisini altíð at
tóra at spyrja - um alt.
Tann dag, ein ikki torur at
spyrja longur, er tíð at
leggja frá sær. Neyðugt er
tí at tosa saman. Tað hava
føroyingar ov ílt við, um
tað so er ein góður vinur,
stjórni ella kona og maður.
Neyðugt er at spyrja, ikki
fyri at niðurgerða nakað,
men fyri at uppbyggja,
metir Páll.

-Óli siga, at verkfallið
var gott. Hvi? Eg havi ikki
verið í verkfalli fyrr, men
hugsi eg meg um, so
trúgvi eg, at fleiri av
teimum, ið blokeraðu, ikki
hava verið úti í 4 tímar út
í eitt, síðani tey vóru børn.
Tey svóvu ivaleyst, sum
steinurin, tá tey komu
heim, sigur Páll.

Viljin størri enn nakrantíð

- Hugsa vit um mentan og
politikk, so haldi eg, at
okkurt er byrjað. Tón-
leikalívið er ríkt. Allir
bólkarnir í Prix Føroyar
finaluni vóru góðir og
vinnararnir av Prix kapp-
ingini fingi 50.000 krónur.
Hvussu langt teir koma
við upphæddini, veit eg
ikkí, men hetta er so eitt
øki, ið ber frukt og har vit
eiga úrmælingar, ið eiga at

stuðlast, metir Páll.

Sjónleikur hevur eisini
ment seg og vit hava yrk-
isleikarar, ið nú hava fing-
ið eitt stóðið at byggja á.
Og júst hetta hevur tydn-
ing. At vit geva fólki eitt
grundarlag og umstøður,
so tey kunnu mennast,
sigur Páll, og leggur aftur-
at, at alt hetta er á veg,
okkurt er byrjað, og viljin
tykist størri enn nakrantíð.

- Hetta var 3. finalan í
Prix kappingini og 3. ferð,
at fólk vóru ónøgd við
valið av vinnarum. Vit
eiga at hava virðing fyri,
at eitt val verður gjørt,
sjálvt um ein kanska ikki
er samdur. Ein eigur at
duga at viðganga egið
virðið. Er onkur annar
betri, so eigur ein at duga
at viðganga tað. Tað ein-
asta at gera, er at bliva
við, so verður tú betri,
sigur Páll.

- Tað er keðiligt, tá
góðir amatørar, ið taka
seinasta stigið og gerast
professionellir, skulu
kenna, at lívið gerst súrt
og óvundsjúka melder seg.
Betri er botandi hond, enn
spillandi tunga, minnr
Páll á.

- Ynsk teim-
um góða
eyndu ístað-
in!

Páll metir, at
tað er av stør-
um týðningi, at
tað ber til at
spæla tónleik
burtur av, ella
spæla sjónleik

og skriva í styttri ella
longri tíðarskeið.

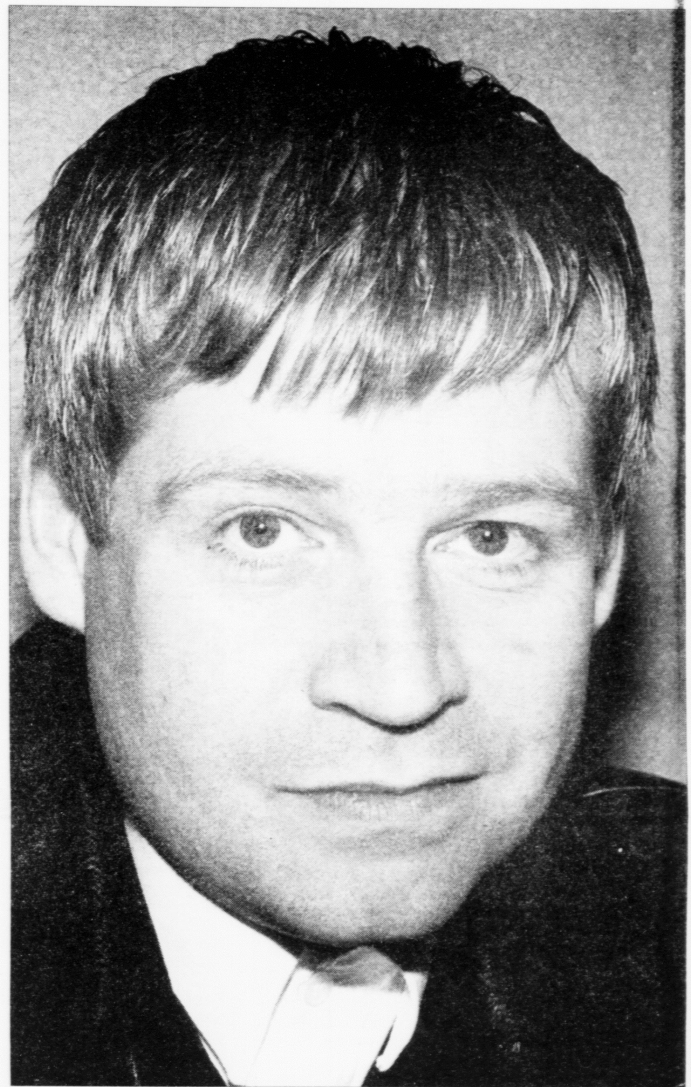
- Eitt, ið merkist, er at
so fá skriva sjónleik í
Føroyum. Eingin javnur
steymur er, bert ein nú og
annar tá, sigur Páll.

Heim

Páll Danielsen og Vár B.
Jacobsen og bornini, ið
eru 7 og 4 ára gomul, eru
vend heim aftur. Í Dan-
mark lekti Páll í 6 ár pro-
fessionellan leik á Århus
Teater, millum annað
Shakespeare, nýskrivaðan
dansen leik og var eisini
við í sangleikum, men han
dylir ikki, at málið fekk
hann heim aftur.

- Eg spældi sjónleik,
dugdi frambæra og at siga
alt rætt á donskum. Bleiv
eg róstur, so fekk eg at
vita, at nú ljóðaði eg, sum
ein dani. Tað fall mær
rættiliga lætt, eg dugdi
mína stemmu, men tá
kundi koma so langt á
einum øðrum máli, hvussu
langt hevði eg ikki kunnað
komið á føroyskum? Eg
kann ikki í dag tosa rætt á
donskum, men havi verið
á lagnum og hugsað og
droynt á donskum, so tað
er har, men slept tí fø-
royska fá ei ikki, sigur
Páll.

- Føroysku hugmyndir-
ar sita so fast, t.d. tær hjá
Elini og Óla. Eg hevði
óivað eisini fingið eina
góða ferð við teimum, um
hon var á donskum, um eg
einki annað mál kendi til.
Men hugmyndirnar, hugs-

- Tað er keðiligt, tá góðir amatørar, ið taka seinasta stigið og gerast profession-
ellir, skulu kenna, at lívið gerst súrt og óvundsjúka melder seg. Betri er botandi
hond, enn spillandi tunga, minnr Páll á

animar og kenslurnar eru
á føroyskum. Føroyskt er
móðurmálið.

Ikki tí, at føroyskt er
betri, enn annað mál, bert
øðrvisi. Ríkt á ein hátt og
fátækt á annan hátt. Á
donskum t.d. hava øll djór
hala. Á føroyskum hevur
fiskur stert, fuglur vel,

hvalur sveiv og hundur og
ferføtt hala. Dansk er ríkt
á øðrum økjum, sigur Páll.

- Eithvørt er, sum bylg-
ist mær í barmi, ilt er at
greiða frá, men eg vil, at
bornini skulu uppliva
nakað av hesum, liva í tí.
Kanska er hetta ein rom-
antisk vón um, at tey eis-

ini uppliva ymiskleikan,
kenna upphavið. Tey eru
uppvaksin niðri og kunnu
beinanvegin sláa yvir í
dansk, sigur Páll.

Hann heitir á politikarar
við valdi og møguleikum,
um at bliva við.

-Ein kemur ongantíð á
mál, sigur Páll Danielsen.

Íkast um mentapolitikk

Hetta er tíggjunda samrøðan í eini greinarøð um ein
føroyskan mentapolitikk, ið landsstýrið í sam-
gonguskjalinum hevur sett út í kortið skal orðast við
støði í mentunarálitinum frá 1996, Avmarkaður
marknaður. Í samrøðum og greinum geva vit eitt íkast
til orðaskiftið um ein framtíðar mentapolitikk. Kom-
andi leygardag verður samrøða við Sunnleif Rasmus-
sen, tónasmið